

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 5 • November 2020 • 53. ÅRGANG

Guds fullkomne ikon

– Det vakre ikonet som mennesket er, blei formørka i og med syndefallet. Berre Guds fullkomne ikon – Kristus – kan restaurere dette tilsmussa biletet, forklarar ikonkunstnar Solrunn Nes. Side 9-11

Med livet på vent

Side 5

Klar for julespelet

Side 2

Ny gudstenesteordning

Side 3

«Det hende i dei dagar»

Emilie og Oda designer kostymer.

Tilsette i kyrkja med ansvar for trusopplæring, barne/ungdomsarbeid og arbeid med frivillige har planlagt eit julespel på tvers av generasjonar og arbeidsgreiner. Det overordna målet er å nå alle i Arna med julebodskapen og kjensla av samhald og fellesskap i ei tid prega av isolasjon og einsemd.

TEKST OG FOTO: MØYFRID OPHEIM

Arna kyrkjelyd har hatt *Møtestader* som eitt av satsingsområda sine. Mange har arbeidd for å lage gode arrangement der menneske kan møtast på tvers av generasjonar, og der alle kan bidra ut frå egne føresetnader. Døme på dette er grautlaurdag kombinert med tiltak for trusopplæring, Open kyrkjestove, Julesalmekveld med Kyrkjekoret og Klubben, og Julefest for alle.

Det er vanskeleg å planlegge for advent og jul slik situasjonen er no. Vi opplever at mange menneske saknar å møtast, det gjeld både einslege, eldre og barnefamiljar. Sjølv spelet skal gå føre seg på parkeringsplassen ved kyrkja. Då er vi ute, og det er mogleg for fleire å vere samla på en trygg måte.

Rollene i julespelet vert fordelt på søndagsskuleborn, medlemmar i ungdomsklubben, medlemmar i Klubben for funksjonshemma og andre som ønskjer å delta. Her er sjølvstøtt plass til barn og vaksne frå alle forsamlingar. Kor og sangglade får roller som englekor.

Staben i Arna kyrkje deltek med ansvar på ulike område. Det trengst frivillige «vertar» som kan vere synlege og tilgjengelege blant publikum, i tillegg til frivillige som kan utføre oppgåver med lyd, teknikk, servering og kulisser. Ta kontakt med Møyfrid eller Gro om du har lyst å vere med!

Etter at julespelet er avslutta, kan dei frammøtte få grille pølser på gjetarbålet, og besøke open kyrkje der englesangen kan fortsette.

Velkommen til Julespel 5. desember 2020 kl. 15.00. Arna kyrkje, Ytre Arna kyrkje, Arna Misjonskyrkje og Espeland Misjonsmenighet er saman om arrangementet.

Engelen Karen Elida.

Ny gudstenesteordning

Frå nyttår vil dei som kjem til gudsteneste i kyrkjene i Arna og Ytre Arna, oppdaga at liturgien har vorte endra.

TEKST: INGVAR FLØYSVIK

Gudsteneste i Ytre Arna 1. søndag i advent 2019.
(Foto: Tor Oddvar Holmefjord)

I 2019 vedtok Kyrkjemøtet revidert ordning for hovudgudstenesta. Mange meinte ordninga frå 2012 sleppte alt for mykje fritt, ikkje minst på det musikalske området. Ein ting var at gudstenesta kunne verka framand om du vitja ei anna kyrkje enn den du var van med å gå i, ein annan at vikarprestar og -organistar ikkje alltid fekk det så lett.

Kor som er, no skulle det strammast inn. Gudstenesta skulle bli meir lik. I tillegg hadde nok dei som arbeidde ut den nye ordninga, sine tankar om korleis dei meinte gudstenesta burde vera.

Likevel skulle det framleis vera rom for lokale variasjonar. Blant anna fekk me tre hovudseriar med liturgisk musikk å velja mellom (pluss eigne for fastetida og festtidene – om me ville det). Både i Arna og Ytre Arna byrja arbeidet med ei ny lokal grunnordning for gudstenesta ved at gudstenesteutvalet såg på saka. I dette utvalet sit soknepresten og kantoren saman med representantar oppnemnde av soknerådet. Seinare har dei løna medarbeidarane fått uttalt seg, soknemøta har sagt sitt, og sokneråda har gjort sine vedtak.

Kyrkjemøtet hadde bestemt at den nye ordninga skulle setjast i verk frå første søndag i advent. Seinare ombestemte dei seg og gav høve til å søkja om utsetjing til pinsedagen 2021. I Ytre Arna er det gudsteneste berre annankvar søndag, og ein meinte det då ville vera vanskeleg å byrja med noko

nytt midt i julestria, så her blir det ny liturgi frå nyttår. Arna har utsett ordninga for gudstenester for små og store.

Eit par endringar gudstenestegjengarar over heile landet vil merka, er at ein no skal stå under helsingorda «Nåde vere med deg (...)», og at salmen før preika blir borte. I staden for den skal me no syngja «halleluja» både før og etter lesinga av evangelieteksten. I Arna har ein som hovudregel valt Norsk salmebok nr. 977.4, i Ytre Arna nr. 977.5.

I Ytre Arna blir nok den største skilnaden at ein har valt serie 2 for liturgisk musikk. Det vil seia at både Kyrie, «Gud vere lova», «Heilag, heilag, heilag» og «Å Du Guds lam» får nye melodiar. Det er melodiar me håpar skal passa betre for dei litt yngre, samtidig som dei av oss som ikkje er pur unge lenger, og synest er vakre. Kantor Jørn Skauge seier: «Den nye liturgien har eit meir moderne uttrykk og gjev ei kjensle av ei fornya kyrkje. Liturgien passar for folk i alle aldrar».

I Arna blir skilnadene frå den gamle liturgien mindre. Her har ein valt å bruka serie 1, som er den same som har vore i bruk sidan 1978. Unnataket er «Kyrie». Her vil ein bruka ein kyrie-variant laga av Halfdan Nedrejord. I tillegg blir kungjeringane flytta til etter postludiet for å skapa betre flyt i sjølve gudstenesta.

Me håpar og trur nyordninga kan bli til glede og fornying av gudstenestlivet i begge kyrkjelydane.

Noa open barnehage

Noa open barnehage held til i Ytre Arna kyrkjelydshus, rett bak kyrkja. Barnehagen har hatt ope tysdag og onsdag 09.00-14.30 og torsdag 09.00-14.00.

På grunn av covid-19 har dei halde ope berre tysdag og torsdag.

Styrar er Irene Liseth.

Velkomen til ein sosial og koseleg dag i Noa open barnehage!

Open kyrkje i Ytre Arna

Ytre Arna kyrkje er open kvar onsdag kl. 11.30-14.00. Dette gjeld òg 23. desember (veslejulafan). Du er velkomen innom, anten du vil tenna eit lys, be eller berre sitja ei stund i fred for deg sjølv.

Sakkeus open barnehage i Arna kyrkjelydshus

Me er opne måndagar kl. 9.30-14.00. Her er det lagt til rette for at born og vaksne kan møtast til leik og fellesskap innanfor trygge rammer. Vi føl gjeldande reglar for å førebygge smitte.

Faste programpostar er sangstund kl. 11, deretter et vi føremiddagsmat saman. Ta med matpakke, vi serverer te, kaffi og saft.

- 14. desember blir det julevandring i kyrkja, tilpassa dei aller minste.
- 21. desember byr vi på førjulskos med graut, juletrengang og nissebesøk.
- 4. januar er første opningsdag i 2021.

Endringar i programmet kan skje på kort varsel. Følg oss på Facebook: *Sakkeus open barnehage* for oppdateringar. Sakkeus open barnehage er gratis, du kjem når det passar og blir så lenge du vil. Velkomen!

Søndag for misjon og fest

Søndag 17. januar er du invitert til den årlege misjons søndagen i Arna kyrkje.

Vi møtest i kyrkja kl. 11 til familiegudsteneste. Sokneprest Kristin Hjertaker taler til oss alle, men spesielt til barna og dei unge. Arna SoulChildren deltar med flott og frisk song.

Etter gudstenesta går vi i kyrkjelydshuset. Her blir det servert ein enkel middag med kaker og kaffe til alle. Det blir enkelt opplegg for barna. Rådgivar i Normisjon, Svein Høysæter vil tale over tema «Misjonsarbeid i ei ny tid.» Lisbeth Sandvik med kor vil glede oss med nydeleg song.

Synest du dagen blir for lang, er du velkommen til festen i kyrkjelydshuset som startar ca. 12.15. Offeret denne søndagen går til kyrkjelyden sitt misjonsarbeid.

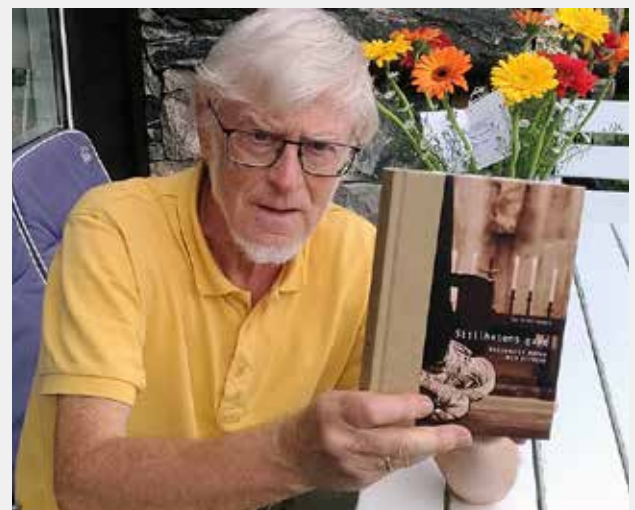
Arr: Det Norske Misjonsselskap, Normisjon og Misjonsnemda i Arna Kyrkjelyd.

NB: Vi tek atterhald om koronaendringar. Hald deg oppdatert

Temakvelden avlyst

Diakoniutvalet i Arna skulle invitere til temakveld tysdag 24. november. Denne er no avlyst grunna dei nye restriksjonane for smittevern.

Kveldens gjest skulle vere Tor Kristiansen. Han har allsidig erfaring som frivillig blant anna i domkyrkja og Kirkens SOS. Kristiansen er også leiar i Retreat Bergen, og har nyleg gitt ut boka «Stillhetens gave». Arna kyrkje beklagar at det vart naudsynt å avlyse arrangementet, og håpar det kan by seg ein ny sjanse seinare.

Tor Kristiansen med boka «Stillhetens gave» (foto: retreat.no)

Gruer seg til iskald vinter

LIVET PÅ VENT: Foreldrene er bekymret for barnas fremtid. Det er ingenting for dem å gjøre i flyktingleiren i Bekaadalen, og de har hele livet på vent. (Foto: João Sousa)

For å holde på varmen bor småbarnsfamilien i et lite rom i teltet. Det var ikke fremtiden de så for seg da de flyktet fra Syria for åtte år siden.

TEKST: ANETTE TORJUSEN/KIRKENS NØDHJELP

Weedad Ahmad Al-Khalaf sitter utenfor teltet til familien i den lille landsbyen Mekseh i Bekaadalen i Libanon. Rett bak rager fjellene til hjemlandet Syria, en daglig påminnelse om livet som var. Landet hun måtte flykte fra for åtte år siden.

– Livet er veldig vanskelig for oss og vi bekymrer oss mye for barna våre, sier hun.

Tre fødsler i flyktingleiren

Før de flyktet til værutsatte Bekaa, med iskalde vintre med mye snø, bodde hun i Um El Jurayn ikke langt fra Aleppo i Syria. Krigen gjorde det farlig å bo der, så farlig at hun til slutt måtte flykte sammen med ektemannen Mohammed Hassan Ibrahim og svigermoren Serie i 2012. Nå deler de skjebne med 70.000 andre syriske flyktninger i dalen.

Familien på tre har blitt til seks. Tre barn er født i flyktingleiren. Eldstemann Yusef ble født for fem år siden, deretter kom lillebror Aus, som er tre år, og til slutt veslejenten Talia på ett år.

– Alle barna våre har vokst opp her, forteller Mohammed. – Dagene deres går med til lek, fotball og spill. Bortsett fra det så er det ikke så mye for dem å gjøre her. De har heller ikke skole her, så jeg er redd barna våre må vokse opp som analfabeter.

Vinteren er lang og kald i dalen.

– Kulda og store snømasser skaper problemer for oss. Vi har ikke råd til å dekke til teltet med isolerende beskyttelse, og prisene på brensel øker, så det er vanskelig å fyre, forklarer Mohammed.

Fra Kirkens Nødhjelp har de fått tilgang til rent vann og hygienepakker.

– Det har vært så viktig for oss at vi har hatt tilgang til vann og såpe nå under pandemien. Det bruker vi jo hele tiden, sier Weedad.

Ekspløsjonen i Beirut har gjort flere tusen hjemløse og ødelagt mange liv. Behovene er store for rent vann og hygieneartikler, samtidig som mange trenger varme tepper som Kirkens Nødhjelp deler ut. Sammen kan vi gjøre en forskjell. Kirkens Nødhjelp sørger for rent vann og hygienepakker til mennesker på flukt, og hjelper dem som er rammet av eksplosjonen med varm mat og husly. Samtidig jobber vi på spreng for å forhindre spredning av covid-19.

Du kan være med og hjelpe familier i nød og gi dem trygghet til jul – enten ved å vippse et valgfritt beløp til 2426 eller sende GAVE på sms til 2426 (da gir du 250 kroner). Du kan også sette inn et beløp på gavekonto 1594.22.87248.

25 år siden Åsane gamle kirke gjenoppstod:

Norges travleste kirke

Arkivfoto: Magne Fonn Hafskor

Denne høsten er det 25 år siden den mest kjente bygningen i Åsane ble reist igjen på Saurås etter at den ble brent ned til grunnmuren tre år før.

TEKST: TOR VILHELM TYSSELAND

Med sine nærmere 300 seremonier og 20-25.000 besøkende årlig er Åsane gamle kirke muligens den kirken i Norge med flest seremonier. De aller fleste i Åsane og omegn har nok et forhold til denne kirken, som for mange familier har vært stedet hvor milepæler i livet har blitt markert – både i glede og sorg.

Historikerne mener at det sannsynligvis har stått kirke på Saurås like siden 1300-tallet. Den opprinnelige kirken var nok mindre enn dagens, og man mener at den har blitt utvidet flere ganger. I 1795 vigslet den kjente biskop Johan Nordal Brun kirken slik den fremstår i dag, for etter brannen i 1992 ble den gjenreist nesten identisk. Da den ble gjenvigslet i 1995 var det nesten nøyaktig 200 år senere.

Fra bygd til gigantbydel

Utbyggingen i Åsane fra slutten av 1960-årene og frem til starten av 1990-årene gjorde at befolkningen økte fra rundt 6000 til 33.000. Den vakre kirken på Saurås ble da altfor liten. På det meste var det over 400 konfirmanter, og på konfirmasjonsgudstjenestene var det begrensninger på hvor mange som kunne komme fra hver familie. Dette førte til at Åsane menighet i 1982 ble delt i tre. Salhus og Eidsvåg ble utskilt som egne menigheter på henholdsvis 6.700 og 8.500 mennesker, mens den gjenværende delen av Åsane menighet ble på rundt 18.000 mennesker. Salhus hadde allerede en lokal kirke fra 1924 som nå ble deres hovedkirke, mens Eidsvåg fikk helt ny kirke.

Til tross for delingen var Åsane kirke fremdeles alt for liten, og det ble derfor arbeidet i mange år for å få en større kirke i Åsane i tillegg. Under bispevisitasen i 1991 sa biskop Per Lønning på sin slagferdige måte at «Åsane kirke er stor nok den, men da må 100 stykker sitte oppå hverandre på hver plass».

Kirkebrannen

Politikk og byråkrati tar sin tid, og det drøydde med ny kirke til tross for stort engasjement og gode planer fra visjonære mennesker i Åsane. Så skjedde det fatale. Natt til julaften 1992 ble kirken satt fyr på av mennesker inspirert av satanistisk tankegods.

Det var et trist syn som møtte menigheten på julaften dette året. Tårnet var falt, og kirken brent ned til grunnmuren. Norges største menighet stod dermed uten kirkebygg. Det politiske byråkratiet kom da fort i bevegelse, og allerede julen 1993 stod den nye kirken ved Åsane senter klar med 600 sitteplasser etter en fantastisk innsats fra både politikere, håndverkere og folk fra menigheten.

Kirken gjenreises

Kirken på Saurås var heldigvis forsikret, og ble gjenoppbygget ganske raskt etter at den nye kirken var ferdig. Søndag 19. november 1995 ble den «nye» gamlekirken vigslet av daværende biskop Ole Danbolt Hagesæter. Gudstjenesten om formiddagen var helt overfylt, og daværende kirketjener, Åge Myrvold, måtte si stopp til folk i døren.

Heldigvis var det også satt opp kveldsgudstjeneste, og også her var det fullt hus. Julaften samme året var det rekordmange som kom til gudstjeneste, og det stod biler langt ned til hovedveien. Da den nye kirken vår ved Åsane senter hadde fått navnet Åsane kirke måtte kirken på Saurås nå få navnet Åsane gamle kirke.

To travle kirker

Åsane hadde nå fått reist to nye flotte kirker på litt mindre enn tre år. Det var stor begeistring hos mange for dette. Vi hadde nå fått to kirker som var i bruk så å si hele uken. Åsane gamle kirke fikk også ved gjenoppbyggingen et stort utvidet sakristi med prestekontor, kirketjenerkontor, dåps/blomstersakristi, toaletter og lagerrom.

Det ble raskt klart at de to kirkene skulle brukes litt ulikt. Den nye kirken ved Åsane senter var allerede innarbeidet som stedet man samlet seg om hovedgudstjenesten på søndagene, og det var her den daglige aktiviteten foregikk med mange nye kontorer og flotte lokaler til menighetsarbeid. Gleden og begeistringen for dette ble bekreftet ved at deltagelsen på gudstjenestene og i øvrig menighetsarbeid i disse årene økte kraftig.

I kirken på Saurås ble det raskt innført månedlige kveldsgudstjenester på søndager, og ikke minst var dette stedet folk ønsket å bruke til vigslor og gravferder. Ja, man kan spørre seg om dette er blitt den kirken som har flest seremonier i løpet av året.

Populær kirke

Det er vanskelig å svare helt eksakt på dette spørsmålet, men undertegnede kan vanskelig se for seg at det kan være mange om noen kirker i landet vårt som har nærmere 300 seremonier i året.

Det har vært stor etterspørsel etter dåp i Åsane gamle kirke, og de siste årene er det lagt inn ekstra tilbud om det. Det holdes også faste gudstjenester her på langfredag, 17. mai, allehelgensdag (minnegudstjeneste), fjerde søndag i advent, julaften (to gudstjenester) og nyttårsaften (midnattsmesse). I tillegg kommer rundt ti dåpsgudstjenester i året og gudstjenester på våren mens det er konfirmasjonsgudstjenester nede i den store kirken.

Kirken er også en av de mest populære kirkene i Bergen til vigsel, med 25-50 vigslor i året. I toppåret 1997 var det 70 vigslor! Så her ser vi både små skjønne barn bli båret til dåpen og tatt inn i Guds rike og forventningsfulle par som ser

BESØKTE RUINENE: Daværende sokneprest Magne Utte ble vekket på verst tenkelige måte klokken 03 natt til julaften 1992 – med beskjed om at kirken stod i full fyr. Her besøker han brannruinene på Saurås kort tid etter. (Foto: Jan M. Lillebø)

Fakta

Åsane gamle kirke

- Åsane gamle kirke på Saurås i Åsane ble vigslet av biskop Johan Nordahl Brun i 1795. Byggverket er i stein og tre.
- Fra gammelt av var det et kapell her. Første gang «Aasen Capele» nevnes er i en «Jorbobog» fra 1598, der det står at kapellet skal betale et pund smør i avgift til domkirken.
- Deretter nevnes kapellet flere ganger på 1600-tallet, blant annet i 1673, da det kalles «Ulfesætters (Ulsets) Capell paa Aasne».
- I 1871 ble Åsane skilt ut som eget annekssogn under Hamre prestegjeld, og i 1956 som eget prestegjeld.
- På 1800-tallet gjennomgikk bygningen flere ombygginger. I 1842 ble tårnet forhøyet og tekket med bly «i de fire Kanter», i 1866 ble taket tekket med ruteheller fra Jondal i Hardanger, og i årene 1891-1893 ble kirkeskipet forlenget mot vest og et murt våpenhus føyet til.
- I 1935 ble kirken restaurert av arkitekt Ole Landmark. Et murt sakristi ble da bygget til vinkelrett på korets nordmur.
- Kirken ble påtent av Varg Vikernes og Jørn Tunsberg, og brant ned natt til julaften 1992.
- Den gamle kirken ble deretter gjenoppbygget som en tro kopi på opprinnelig stein med ny treinnredning, og ble nyinnvigd 19. november 1995 av biskop Ole Danbolt Hagesæther.
- Det står en minnebauta over falne fra Åsane i andre verdenskrig i tilknytning til kirken, og på gravlunden er det reist en minnestein over falne russiske soldater i krigsårene 1941-1945.
- Kilde/mer informasjon: Artikkel av Hans Emil Lidén i bokprosjektet «Norges kirker» (kan leses på norgeskirker.no/wiki/Åsane_gamle_kirke)

gleden og fremtiden i hverandres øyne når de sier ja til hverandre foran Gud og mennesker.

Mange synes også det er fint å holde konserter her. Men fremfor alt er denne kirken stedet hvor mange hedrer sine kjære og følger de til graven. Her har vi funnet trøst, håp og glede sammen ved å hedre våre kjære, sørge sammen og høre evangeliets budskap om håp i ord og toner. I de siste årene har det vært nærmere 200 årlige gravferder her. Den stadig voksende kirkegården vitner om dette. Enda et nytt felt (på østsiden av Dalavegen) vil bli tatt i bruk neste år.

Et godt sted å være

Mange gode samtaler finner sted både i kirken og utenfor når folk møtes. Her går det både i hverdagsprat med glede og skjemt og de dype samtaler – slik livet er for oss alle. Som kirketjener synes jeg det er en velsignelse å få møte både kjente og ukjente mennesker hvor vi kan dele litt av livet sammen.

Åsane gamle kirke er også et sted med godt arbeidsfellesskap. Her er organister, kirketjenere, gravferdskonsulenter, musikere, gravere, blomsterbud, gartnere, vaktmestere, renholdere og elektrikere. Det er ikke få mennesker som møtes til arbeid her oppe.

De aller fleste prester i Bergensområdet er også innom og gjør tjeneste i Åsane gamle kirke, siden familier i Åsane har relasjoner til mange ulike menigheter. Organist og kirketjener er mer faste, men også vi har våre medhjelpere for å få det til å gå rundt.

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

130 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knyter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN"** til **2210** (kr. 100)

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

 KIRKENS SOS

Å snakke med folk om livet gir mening.

Annonserer?

En annonse i menighetsbladene når alle husstander i Arna, Osterøy, Åsane, Salhus, Eidsvåg, Lønborg og Biskopshavn.

For annonsering -
kontakt **Torill Hatlebrekke Husebø** på

995 50 787

Ikoner blir ikke til over natten

– Livet mitt endra seg då eg kom til Aten. Den vakre kunsten eg såg var djupt engasjerande for meg som truande person, sier ikonkunstner Solrunn Nes på klingende hardangermål. I 1987 ble hun, etter fem års overveielse, katolikk. Det har hun aldri angret på.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

MENNESKET BAK IKONENE: Veggene i Solrunns atelier er fulle av ikoner, og på gulvet lener de seg langs bokhyllene.

Solrunn Nes, kunstneren bak utallige ikoner og tre bøker, bor i Neshagen i Kvam kommune. Her møtes jeg med dype bjeff fra altanen under villvina, der de to prektige newfoundland-lenderne Birk og Sønnja varsler min ankomst.

Like innenfor døren henger det mange ikoner, under taket sitter flere hvite ugler som ser uhyre livaktige ut, og på en høy kommode residerer en stor, svart katt, ulik alle andre katter. Den er som en kryssning mellom ugle og gaupe, og betrakter oss rolig med lysende gule øyne. De firkantede potene har fjærlignende pels. Dette er mitt første møte med en autentisk amerikansk maine coon-katt.

Solrunns atelier er til å miste pusten av. Veggene er fulle av ikoner, og på gulvet lener de seg langs bokhyllene. På arbeidsbordet ved vestvinduet ut mot fjorden ligger et ikon i tilblivelsesprosessen, og på en pute ved siden av kroer det seg en nydelig pus. Jeg prøver å samle meg om alt det spennende vertinnen forteller; noterer sporadisk og håper jeg skal huske det meste.

I en eplekasse på det store og nesten asketiske kjøkkenet ligger et spraglet kattedyr og drar seg i sin fulle lengde. På en annen

disk sitter enda én. «Addisons hule» er i andre «høgdi». Der holder Solrunns skrivende ektemake til. Han er amerikaner, forfatter og en reflektert samtalepartner og matkunstner. Sannsynligvis liker han dyr også.

Her er møbler og kunst, gammel vakker treskurd, bilder og bøker. Hver ting har sin historie. Ikoner alle steder. Jeg undrer på hvor mange timer som er gått med til å skape alle bildene. Ikoner blir ikke til over natten.

TILBAKE TIL BEGYNNELSEN

Solrunn Nes kommer fra en sterk og ressursrik familie. Foreldrene var kjærlige og aktive kristne. De holdt daglige andakter, med høytlesning fra Bibelen hver kveld og regelmessige besøk i kirken og på bedehuset i Øystese. Der var det et stort bilde som betok Solrunn fullstendig. «Jesus vende seg seg direkte til meg, og spurde om han kunne koma inn i hjarta mitt. Det ville eg sjølsagt at han skulle» skriver hun i sin nye bok, «Minnebok – Glimt frå oppveksten min på Nes».

Da hun var 12 bestemte hun seg for å lese Bibelen fra perm til perm, hvilket hun gjorde! Oppramsingen av slektene var

kjedelig, men resten syntes hun var spennende. Spesielt fascinerende var Det gamle testamentet – tross all sin voldsomhet og dramatik.

Ikke desto mindre var hun et vart og følsomt barn, og i «Minneboken» forteller hun nydelig om buføringen når de bragte dyrene til støls om våren: *«Å bringa dyra til støls hadde ein eigen dåm over seg. Eg kjende meg eitt med buskapen, stien, skogen og fuglesongen. Skilnadene mellom meg og omgjevnadene vart viska ut. Alt vart eitt».*

På den andre siden er hun tøff til tusen; modig, utholdende – og ikke minst sta. Hun hadde litt å bryne seg på, ville være like god til alt som sine to eldre brødre, og virket nesten litt besatt av trang til halsbrekkende foretak – enten det var å hoppe etter guttene fra store høyder eller råkjøre på sykkel eller scooter.

Kloke foreldre ga henne lov til å røre seg. Det var ikke bare bibelhistorien hun fikk inn med morsmelken; hun lærte om plikt, solidaritet, å stå på, selv om det ikke var så kjekt bestandig. Dyr skulle stelles og høyet skulle inn før regnet kom. Naturen venter ikke på noen.

Solrunn forteller med humor og ironisk selvinnsikt om hvor «festlig» det var å måtte herje og hesje på gården – mens de andre unge kunne dra seg og lydelig nøt sommerens badeliv på hennes sandstrand.

TREFFSIKKER RUSS PÅ ROSSVOLL

Hun tok artium på Øystese gymnas, som ifølge et gammelt rykte er høyborgen for de skikkelig glupe. Rossvollrussen

OMVENDT PERSPEKTIV: *«I eit ikon av Jesu fødsel kan Jesus-barnet verka merkeleg langt utvikla til å vera ein nyfødd baby, og Maria er gjerne dobbelt så stor som Josef. Dette er eit verkemiddel som understrekar at den avbilda personen tilhøyrer Guds rike – ein dimensjon som er fullkomen og uendeleg»* skrev Solrunn Nes i et lite essay om kunsten sin som stod på trykk i Menighetsbladet nr. 1, 2015. (Illustrasjon: Ikonmaleriet «Jesu fødsel» av Solrunn Nes)

Fakta

Solrunn Nes

- Solrunn Nes er utdannet innen psykologi og religionshistorie, og har hovedfag i kunsthistorie fra Universitetet i Bergen (1992).
- Hun har utdannelse som ikonmaler fra Finland (1983, russisk tradisjon) og Hellas (1985, gresk tradisjon).
- Som utøvende kunstner har hun gjort mange utsmykninger, blant annet i Takvam kapell (krusifiks), Døvekirken i Bergen, (prosesjonskors), St. Pauls katolske kirke i Bergen (krusifiks og alterfront), Hamre kyrkje på Osterøy (rekonstruksjon av gotisk antementsale) og Fantoft stavkirke (farger og gull på krusifiks).
- Det greske ordet ikon betyr bilde. Da Gud skapte mennesket, skapte han det i sitt «ikon», forklarer Solrunn Nes.
- Men det vakre ikonet som mennesket er ble formørket i og med syndefallet. Det strålende gullet og de sterke lysende fargene ble dekket av lag på lag med feiltrinn. Bare Guds fullkomne ikon – Kristus – kan restaurere dette tilsmussede bildet.

1979 laget avis, og i «Kvammagampen» fikk hver elev sitt pass påskrevet i humoristiske vendinger. Om Solrunn sto det blant annet at *«ho kan til tider verka heller alvorleg, men når ho fyrst kjem på det, vert ho den galnaste av oss alle. Klassen trur ho har ei framtid som dikter, kunstner, psykolog, filosof eller prest».*

Slik gikk det jo, selv om «presten» fremstår som en varm og vennlig «hverdagspredikant». Hun snakker like naturlig om Jesus som om sin egen slekt. «Litt galen» begriper alle som kjenner henne – eller har lest den siste boken hennes – at hun er. Skjønt «galen»? Jeg vil heller kalle henne en vitebegjærlig, uredd og eventyrlysten «guttejente» som aldri har dradd seg tre ganger rundt grøten før hun hiver seg ut i noe.

Hun har kjærlighet og respekt for det gamle, men er ikke fremmed for nye impulser.

I 1980 flyttet hun til byen. Bergen er hennes by. Her bodde hun hele studietiden, og i alle årene hun etter hovedfaget arbeidet, blant annet som foreleser på Kunsthistorisk institutt. Solrunn forteller at hun først begynte på psykologistudiet. Men fordi hun etter hvert kjente seg nærmere klienten enn psykologen, flyttet hun skyndsomt til Kunsthistorisk institutt, der Gunnar Danbolt ble hennes viktigste lærer.

Det ble mye reising, både ekskursjoner i Universitetet i Bergens regi og på egen hånd. Tyrkia, Egypt, Israel, Georgia, Hellas, Jugoslavia, Kina og USA. Men innimellom måtte hun hjem og få teoretisk påfyll, og sommerferiene ble brukt til å hjelpe hjemme på gården.

– Dess lenger vekk du kjem, dess viktigare vert fedrelandet, sier Solrunn.

Da hun opplevde at den åndelige og faglige estetikken hang sammen, «lurte» hun inn religionshistorie som fag. *«Og so hadde eg litt gresk å kjempa med ei tid»* forteller hun. Religionshistorie var fascinerende, men Solrunn endte altså med hovedfag i kunsthistorie. Avhandlingen hennes, «Det uskapte lyset», ble oversatt til engelsk. Som ansatt kunsthistoriker foreleste hun i en årrekke på

Kunsthistorisk institutt ved Universitetet i Bergen. På 1990-tallet ble det vanlig at studentene skulle evaluere sine lærere med ros og ris; og en studine skrev følgende: «*Hun synes å ha vanskelig for å forstå at middelalderen ikke er verdens sentrum for oss alle*». Solrunn mener er dette er det flotteste kompliment hun noen gang har fått!

Valget for henne sto mellom akademisk eller utøvende arbeide. Hun gikk på Kunstakademiet i Aten i 1985. Her lærte hun «fra bunnen» hvordan man skaper et ikon. Hun fikk egentlig gjort begge deler!

– *Livet mitt* endra seg då eg kom til Aten. Den vakre kunsten eg såg var djupt engasjerande for meg som truande person; eg kjende att alle figurane eg hadde høyrte og lese om i barn- domen, forteller hun.

Solrunn kaller ikonene «eit glimt av det heilage». I 1987 ble hun, etter fem års overveielse, katolikk. Det har hun aldri angret på.

Solrunn vokste opp i en tid der mye skjedde; nytt kom og det gamle skulle ut. Heldigvis hadde folket på Nes sans for gamle ting. De lot seg ikke gripe av iveren etter å erstatte det gamle, men tok vare på hus, innbo og tradisjoner. Dette er noe

mange har glede av i dag. Det forhindret dem heller ikke i å ta i bruk nye funksjonelle hjelpemidler – som kunne gjøre livet enklere på en gård.

Solrunn tenker med respekt på sine forfedre, kulturen og tradisjonene de har ført videre til sine etterkommere. Dette er noe av det hun skriver om i sin «Minnebok», som lanseres i disse dager.

Hun fremstår som kombinasjonen av en drivende «viking- kvinne» – stolt og modig og som en slags middelaldersk Sigrid Undset. Høyreist, med langt hår, iført en vakker, klassisk kofte – men med tilhørende stakk erstattet av praktisk langbrok og boots. Og så er hun altså litt vill og gal, en kristen kunsthistoriker, ekspert på ikoner og litt av en filosof. Hun er nok arvelig belastet.

Faren skrev boken «Ord og uttrykk frå Kvam» (Kvam sogeminnelag.) Moren utga også en bok, som datteren redigerte, og bestemoren på Nes skrev dikt. Ordene, poesien, kunsten, stå-på-viljen. I ånd, hånd og hodet: Alt har Solrunn. Hun har skrevet to bøker om ikonkunst: «Det uskapte lyset» (1992) og «Mysteriets formspråk» (1998), og erindringsboken «Minnebok – Glimt frå oppveksten min på Nes» kom ut i år.

Mariahelg på Alværa misjonssenter

5.-7. mars 2021 arrangerer NMS Mariahelg for damer i alle aldrar. På Mariahelg får vi påfyll for trua vår, samtidig er det kjekt å kome ilag og ha god tid til samtale og gode historier. Det er tid til avslapping, oppleve naturen ved sjøen og ikkje minst nyte god mat.

Tema for helga er «Berekraft». Hanne Schnitler frå Førde vert med som hovudinnlei for temaet. Ho er tidlegare drivar av butikken Om att. Ho har hatt engasjement for miljø og gjenbruk sidan ho gjekk på vidaregåande. Hanne vil belyse temaet frå fleire vinklar og bevisstgjere oss på bruk/forbruk.

Alværa Misjonssenter i Lavik er eigd og vert driven av Det Norske Misjonsselskap. Leirstaden blei bygd i 1982, og ligg som ei idyllisk perle mellom fjord, skog og fjell. Her er godt tilrettelagt for rullestolbrukarar, sidan alt er på eitt plan.

Spørsmål om helga/program:

Ta kontakt med Mariahelg-komiteen ved Hanne Bildøy (mobil 996 10 528 / epost hanne@bildoys.no).

Meir informasjon om Alværa misjonssenter:

Sjå heimesida alvera.no

Ta den bil og la den vandre

I snart 100 år har bilen vore vår trufaste, nyttige og forureinande følgesven. Bilen har opna horisonten for oss, gjort oss mobile og frie – men den har også lært oss å lukke augene for dei negative konsekvensane for både oss og naturen.

TEKST: HELEN TOPPE

For oss som vaks opp i utkantane av Stor-Bergen vart bilen snart heilt naudsynt. Bussen gjekk berre ein gong i timen, sjeldnare i helgene, og ein bytur vart fort eit heildagsprosjekt. Å bli 18 år var einstyndande med å få lappen. Slik var det berre.

No er det tid for å endre gamle vaner. Utviklinga går framover, nye og betre løysingar er på marknaden, kunnskap om forureining og konsekvensar har auka og vi bur ikkje så spreidd lenger. Vi MÅ ikkje lenger ha eigen bil. Mange klarer seg i dag godt med tilbod gjennom Bildeleringen, og er slik med på å minska miljøavtrykket.

Bideleringen i Bergen starta i 1996, og har i dag nærare 2500 privat- og bedriftskundar i Bergen. Desse disponerar 200 bilar plassert på 80 ulike stader. Tyngden av brukarar er naturleg nok i sentrumsnære strøk.

– Område som Arna og Åsane har tradisjonelt vore lite interessert i tilbodet, fortel flåtesjef Bård Nordvik. Og når etterspurnaden er liten, vert tilbodet diverre

tilsvarande. Men ting er i endring. Nordvik fortel at Arna snart kan få stasjonerte bilar som medlemmane kan nytte. Her er medlemstal og etterspurnad såpass høgt at det kan la seg gjere. I Åsane er det allereie etablert bilar i Prestestien og i Myrdal.

Det skal berre 10-15 medlemmar til før det er mogleg å stasjonere ein bil i eit nytt område. Bildeleringen ønsker å gje tilbodet til nye grupper og oppmodar folk til å etterspørje tenesta.

Brukar du bil kvar dag, løner det seg å eige bil. Men kanskje kan Bildeleringen vere tingen for bil nr. 2? Bilen du ikkje treng kvar dag, men som likevel er god å ha? Nordvik ser for seg at dette er eit behov som Bildeleringen kan dekke i områda utanfor sentrum.

Bideleringen leaser nye bilar. Dei har flest el- og hybridbilar, men også større bilar på bensin/diesel. Som medlem betalar du eit depositum, ein fast halvårspris på 600 kroner, samt timeleige og kilometeravgift.

Fakta

Bildeleringen

- Bildeleringen i Bergen blei etablert i 1996, og organiserer i dag bilhaldet for nærare 2500 privat- og bedriftsmedlemmer i bergensområdet.
- Dei har 200 bilar plassert på over 80 stader i Bergen.
- Ideen bak bildeling er at ei gruppe går saman om å eige eller leige bilar. Bilane blir dermed meir brukt, slik at totalutgiftene til bilhaldet blir lågare.
- I tillegg blir det frigjort areal som er sett av til parkering.
- Bilane som blir kjøpt eller leigd er moderne, med høg standard på sikringsutstyr.
- Bildeleringen er organisert som eit samvirke, og er eigd av medlemmane. Den vert driven på eit ikkje-kommersielt grunnlag, og eventuelt overskot går tilbake til drifta.
- Bildeleringens øvste organ er andelseigarmøtet. Dette vel styre og vedtek vedtektene som definerar samvirkets formål, samt overordna rettar og plikter for Bildeleringen og andelseigarane.
- Styret i samvirket er ansvarlege for utforming av bilbrukskontrakta, som regulerar Bildeleringen og andelseigars rettar og plikter ved bruk av bil.
- Meir informasjon: bildeleringen.no

Ein som lenge har nytta seg av tilbodet frå Bildeleringen, er kantor i Salhus menighet, Magnar Børnes. Han og familien har klart seg utan eigen bil i ni år, og er svært nøgde med ordninga. Dei bur på Landås og har god tilgang på bilar. Vanlegvis sykklar Magnar til jobben i Salhus, men 2-3 gongar i veka leiger familien bil frå Bildeleringen til ulike gjeremål.

- Familien er blitt meir bevisste på bilbruken, fortel han.
- Vi har meir kontroll på bilutgiftene og vel oftare vekk bilbruk.

Ein viktig del av tilbodet er at dei kan velge biltype etter behov. Skal dei på ski på fjellet, kan dei booke ei stasjonsvogn med takboks. Skal dei tømme boda for rot og anna, vel dei ein varebil. Vanlegvis held det lenge med ein liten bil.

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein,
Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

› Løvegjengen (4-åring)	› Leker og materiell
› Førskolegruppe	› Lekerom og gymrom
› Formingsaktiviteter	› Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

› Felles samlingsstund	› Åpne familiedager
› Karneval og julefest	› Internasjonal dag
› Turdager/utflukter	› Babymassasjekurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471. Hjertelig velkommen!

www.aasanemenighet.no

Eit tips frå Magnar til potensielle nye medlemmar: I feriar og høgtider kan det vere lurt å booke bil i god tid. No sparkar kantor Magnar ballen over til deg: Sjekk heimesida til Bildeleringen (bildeleringen.no), snakk med naboar og borettslag, diskuter og vurder, og skap ein ny trend i ditt nærområde!

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Kan man skrive om en kriminalroman i et menighetsblad? I våre dager burde det gå greit. Det er lenge siden den typen romaner hovedsakelig handlet om gamle rike arveonkler med mange fattige slektninger på helgebeseøk i herregården, og så dukker ikke onkel opp til frokost, men like etter kommer politiet og ber om alibier.

TEKST: LISE MCKINNON

Dagens krimforfattere har ofte vunnet litterære priser, og mange av dem, norske så vel som utenlandske, tar opp sentrale samfunnsproblemer. Det gjelder også den skotske forfatteren Peter May. Jeg synes Peter May er en fin og engasjerende forfatter, og fantasifull fordi han våger å bruke krimsjangeren til å nå ut med et budskap.

I 2005 skrev han en roman om en pandemi som ingen forlegger ville ha fordi historien var «for usannsynlig». Nå har boken «Lockdown» vært til salgs i bergenske bokhandler i mange uker allerede, og hvis han ikke oppdaterte manuskriptet for trykking, så har han vært uhyggelig fremsynt, for mye av det han beskriver fra Londons improviserte pandemisykehus virker skremmende aktuelt.

Har mistet hukommelsen

I krimmen «Coffin Road» («kisteveien») fra 2016 tar Peter May for seg et emne som er minst like viktig som en pandemi, nemlig agrokjemilens skadelige virkninger på bier og den skremmende makten internasjonale selskaper har til å styre blant annet forskning.

Boken begynner med at jeg-personen blir skyllet opp på en forlatt sandstrand. Når han våkner til bevissthet, vet han ikke hvem han er eller hvor han befinner seg. Han klarer å reise seg, ser en hytte i nærheten og langt borte på motsatt side av den lange stranden ser han glimt i et kikkertglass; noen

betrakter ham. Denne ukjente personen fortsetter å holde ham under oppsikt.

På veien bort mot hytten møter han en dame som hilser ham som mr. Maclean, altså hører han til på stedet, og hytten er opplagt hjemmet hans, for han får en ellebill velkomst av en labrador. Det merkelige er at det ikke finnes noen familiebilder, dokumenter eller noe som kan forklare hans identitet, men etter mye leting finner han en regning fra elektrisitetsverket adressert til Neil Maclean, Luskentyre, Harris (en øy som hører til De ytre Hebridene i Skottland).

Et nabopar, Jon og Sally, kommer innom: «Har du glemt at du har invitert oss inn for en drink, Neil?» Grunnen til at Neil da ikke forteller at han har mistet hukommelsen, er at han opplever en uforklarlig angst om at det har skjedd et eller annet forferdelig. Han klarer seg så noenlunde gjennom samtalen med naboene, og ut fra deres spørsmål finner han ut at han er forfatter og skal skrive en bok om tre fyrvoktere som forsvant sporeløst i desember 1900 – og at han jevnlig drar ut til fyret hvor de forsvant.

Mysteriet tiltar

Så snart gjestene har gått hjem, setter hans seg til PC-en for å lete etter manuskriptet. Han finner en fil, men ikke ett eneste ord av noen fortelling. Neil endevender hytten, og på loftet finner han til slutt en dokumentmappe med et stort penge-

FORFATTER MED KILT: Peter May har mottatt flere priser for sine romaner, både i Europa og Amerika. Bildet er fra Strasbourg i 2011, der han, iført skotsk nasjonaldrakt, ble overrakt Prix Cezam Literature Award for boken «The Blackhouse» (første del i Lewis-trilogien). (Foto: Burntfingers)

beløp og en folder med noen dårlige kopier av avisutklipp hvor det står rosende ord om hans hobby som trener for ungdomsgrupper, men ingenting om hans yrke. Han aner ikke om pengene er stjålet eller er et slags honorar.

Det beste er funnet av en fødselsattest, og ved søk på PC-en finner han en adresse i Edinburgh. Etter en snartur til Edinburgh og mye kjøring i drosje i håp om at noe skal trigge hukommelsen hans, er han så fortvilet at han ringer på døren til det som egentlig skal være hans hjemmeadresse.

Damen som åpner nekter for at hun kjenner ham (hun vekker heller ikke noen minner hos Neil), men når han i ren desperasjon sier: «Jeg er Neil Maclean. Vi er gift med hverandre», blir hun veldig blek og truer med å ringe til politiet. Grunnen forstår han når han på et offentlig kontor får vite at Neil Maclean døde mer enn to år tidligere.

Hvem er morderen?

På en tur opp i fjellene langs den gamle Coffin Road sammen med Sally finner Neil en samling bikuber i en liten sidedal. Han vet tydeligvis hvordan man skal stelle med bier og

kuber, og forklarer det for Sally, men heller ikke nå aner han hvorfor eller hvordan han har denne kunnskapen. Ingen later til å ha visst at han drev med bier.

Det han derimot har fått mange kommentarer om, er hans stadige turer til fyret på øyen Eilean Mòr. Neil håper at han kanskje der ute kan finne noen nyttige opplysninger om seg selv og sine gjøremål, men det eneste han finner ved en ruin av et lite kapell er liket av en mann som nylig er drept. Neil forlater øyen i hast og får enda en ny bekymring: Grunnen til den angsten han føler, er det fordi det er han som er morderen?

En turistgruppe som har besøkt fyret forteller politiet om den drepte. Neils besøk der ute blir også rapportert. Til politiet må Neil fortelle at han har mistet hukommelsen, men vil de tro ham når han på alle andre måter later til å fungere helt normalt?

Når politiet kommer for å gjennomse hytten Neil bor i, finner de naturligvis pengene. De bryter også opp et låst uthus hvor de finner et topp moderne laboratorium med kostbart utstyr. Neil vet hva tingene er og hva de skal brukes til, men heller ikke her har hukommelsen noe å fortelle.

En frustrert tenåring

Når vi er kommet bortimot halvveis i fortellingen er det en sta, intelligent, men svært opprørsk sytten år gammel jente fra Edinburgh som fører oss til biene. Karen har piercinger, tatoveringer, grønn lugg og fører et språk som absolutt ikke egner seg til å siteres i et menighetsblad, et språk som hovedsakelig går ut over moren.

Moren har latt en ny samboer flytte inn i hjemmet deres allerede før hun har fått offentlig status som enke. Faren forsvant på en seiltur, båten ble funnet drivende med redningsvesten i; noe Karen syntes var merkelig, han som alltid hadde vært så opptatt av sikkerhet når de var i båt. Men han hadde etterlatt seg et brev som tydet på selvmord. Moren nekter å snakke om Karens far, sier bare at hun må slutte å sørge og komme videre med livet sitt; «og dere kranglet jo hele tiden».

Ja, den pappaen som hadde vært så snill, lest høyt, lært henne å svømme og sykle da hun var barn, ble etter hvert mer og mer opptatt av jobben og hadde mindre og mindre tid til henne. Hun lar sine tenåringsfrustrasjoner og følelsen av at han svikter henne gå ut over ham. Nå er hun redd for at hun kan ha skyld i farens død.

Karen må finne noen å snakke om faren med. Det måtte være gudfaren hennes, professor Connor. Han og faren har arbeidet på samme forskningsinstitutt og vært venner helt siden studietiden. Det blir han som forteller Karen om farens forsøk med bier og om hvor viktige biene er.

Farlige plantevernmidler

Det er også Connor som forteller henne om den enorme makten som store multinasjonale selskaper har, og at instituttets hovedsponsor, et sveitsisk agrokjemisk konsern, hadde truet med å trekke midlene tilbake hvis farens og hans assistents sluttresultater ble offentliggjort. Deres forskning viste nemlig at visse sprøytemidler kunne gi bier hjerneskade.

Faren blir oppsagt fra sin stilling, og fordi det er økonomisk umulig for en privatperson å foreta nye uavhengige tester,

blir faren svært deprimert, så der finnes faktisk en grunn for et selvmord. Før de skilles gir Connor Karen et brev fra faren som han egentlig har lovet å gi henne når hun fyller 18 år. I brevet finner Karen en setning som overbeviser henne om at faren fremdeles er i live, og hun bestemmer seg for at hun vil og skal finne ham.

Neste gang hun drar til instituttet for å få noen flere opplysninger fra Connor, får hun beskjed i resepsjonen om at han dessverre samme morgen er omkommet i en trafikkulykke. Heldigvis har Karen en liten trådstump å nøste videre fra: Connor hadde nevnt navnet på farens assistent. Men herfra får eventuelle lesere av Coffin Road bli med Karen og nøste videre selv!

Det som virkelig skremte meg, mer enn selve krimfortellingen, var da jeg gikk inn på nett og leste mer om *neonikotinoider*, disse stoffene som beskrives i boken (de er nå forbudt brukt utendørs i EU og Norge) og som kan være svært farlige for bier – da ble jeg redd, da!

Fakta

Coffin Road

- Fyret på Eilean Mòr, som beskrives i boken, eksisterer og tilhører en øygruppe som kalles Flannan Isles eller The Seven Hunters.
- Mysteriet med de tre fyrvokterne er også en sann historie.
- The Coffin Road går tvers over Harris fra øst til vest. Fordi jordsmonnet på østsiden av øyen er så grunt, måtte kister i eldre tid bæres over for å begraves på kirkegården vestpå.
- Stedet Luskenytre med sine lange strender finnes også (og er så fotogent at det må imponere selv en vestlending).

Den norske utgaven av «Coffin Road» (oversatt av Ragnhild Aasland Sekne) er også tilgjengelig som lydbok.

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

MECA CAR SERVICE
GODKJENT VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhuseveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BIERRE DESIGN

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

JANUS
since 1895

Begravelsesbyrået for byen og distriktet

Solstrands Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av **VIRKE GRAVFERD**

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Rolfs Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 29 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Eit møte i natta

Når eg skal setja ord på mi tru, vil eg ta utgangspunkt i evangelisten Johannes si forteljing om Nikodemus som kom til Jesus om natta.

VED MARTIN RISØY

NICODEMUS OG JESUS: Kvifor Nikodemus kom til Jesus om natta står det ingenting om, men kanskje han var redd for kva dei andre sa. Illustrasjon: «Jesus og Nicodemus», oljemåleri av denm amerikanske biletkunstnaren Henry Ossawa Tanner (1859-1937).

Forteljinga begynner slik: «Det var ein mann som heitte Nikodemus. Han var farisear og sat i Rådet til jødane. Han kom til Jesus om natta». Samtalen mellom Nikodemus og Jesus seier meg mykje om kven Jesus er, og kva som var Guds plan med at Jesus vart sendt til vår jord.

Kvifor Nikodemus kom til Jesus om natta, står det ingenting om, men kanskje han var redd for kva dei andre sa. Vi veit at farisearane og Det høge rådet var svært ueinige og kritiske til det Jesus forkynte og gjorde. Kanskje tenkte han: «Eg må gå til Jesus om natta når ingen ser meg». Eller kanskje han hadde det så travelt om dagen at han ikkje hadde tid å gå og høyra på Jesus på dagtid? Kanskje det er mange av oss som sukkar til Jesus om natta når ingen ser og høyrer oss.

Nikodemus var usikker på kven Jesus var. Han hadde nok høyrte om alle dei teikn og under Jesus hadde gjort, kanskje vore og sett dei sjølv. Men var han den Guds son som dei

venta på? Var han send av Gud? Nikodemus hadde så mange spørsmål. Jesus tok imot han og gav han svar på spørsmåla han hadde.

Jesus svara mellom anna: «For så elska Gud verda at han gav Son sin, den einborne, så kvar den som trur på han, ikkje skal gå fortapt, men ha evig liv. Gud sende ikkje Son sin til verda for at han skulle dømma verda, men for at verda skulle bli frelst ved han». Eg trur Nikodemus gjekk ut i natta frå denne samtalen og var sikker på at han hadde snakka med Guds son.

Eit anna ord frå Johannes er viktig for mi tru. Det står skrive i 1 Joh. 2,2: «*Mine born, dette skriv eg til dykk så de ikkje skal synda. Men om nokon syndar, har vi ein talsmann hos Far. Det er Jesus Kristus, Den rettferdige. Og han er ei soning for syndene våre, ja, ikkje berre for våre, men for alle i heile verda*».

Mi tru er forankra i desse orda frå Jesus.

Nærkontakt

Avgrens dine nærkontakter til eit minimum, har vi høyrte bør vere eit tiltak for å hindre korona-smitte. Nærkontakter er jo dei vi ønskjer å ha hos oss og med oss, eit ønske vi deler med dei som er nærkontaktane våre. Det er gjensidig. Difor kjennest det unaturleg og krevjande å unngå kontakt.

AV SENIORPREST BØRGE RYLAND

Det har ikkje vore lett å velge kven som skulle få vere til stades ved gravferda når ein familie skulle ta farvel med ein kjær, eller når ei glede skulle feirast i festleg lag.

Så kjem julehøgtida, ei tid der nettopp dei som står kvarandre nær, tradisjonen tru, ønskjer å samlast. Dette året er det spenning knytt til dette. Kan vi vere saman som før?

Vi får i alle høve nærkontakt med kjenslene våre for kvarandre. Kjenne at vi ikkje riktig er oss sjølve om vi må vere utan dei som kjenner oss og er glad i oss. Ja, at du og eg rett og slett blir den vi er når vi får vere saman med våre næraste.

Nærkontakt med Jesus er ikkje truga av korona-smitte! Takk og lov! I juleevangeliet kjem Jesus nettopp som eit lite forsvarslaust barn, som ber oss om å våge nærkontakt med han. Og det forunderlege, og det overraskande, er: Om du tek han i famn, kjennest det som om det er motsett, at det er han som tek deg i famn. Du er løfta og boren av den himmelske kjærleiken som finn oss og vil elske oss inn i nærkontakt med Gud.

Dette er store ting! Om du ville seie: Eg har ikkje ord! Då vil eg seie at det er nett det du har, om du tek Jesus i famn.

TA JESUS I FAMN: «Og Ordet vart menneske og tok bustad mellom oss. Og vi såg hans herlegdom, ein herlegdom som den einborne Sonen har frå Far sin, full av nåde og sanning» (Joh 1,14).

SLEKTERS GANG

Døypte

ARNA SOKN

- 29.08.2020 ALMA GARNES BERG
- 30.08.2020 MARION GRAM HJORTLAND
- 30.08.2020 VIKTOR HANSTVEIT SKJETNE
- 20.09.2020 TIRIL NYGAARD ARNESEN
- 27.09.2020 LINUS HANSEN LOFTÅS
- 27.09.2020 FREDRIK ROSENBERG-NØKLING
- 27.09.2020 LEANDER HELLEBUST WÅGENE
- 04.10.2020 OLAV EIDE FARESTVEIT
- 11.10.2020 FREDERIK DAME
- 11.10.2020 OTHILIA NATLAND HIRTH
- 11.10.2020 AKSEL ROGDABERG STEINE
- 11.10.2020 AMANDA SAMUELSEN STRANDBERG
- 18.10.2020 NOVA WALAN
- 25.10.2020 AMANDA EIKELAND
- 25.10.2020 FRIDA EIKELAND
- 25.10.2020 VILJAR HESJEVIK FJELDSTAD
- 25.10.2020 JON HENRY SANDVEN
- 25.10.2020 TIRIL MÆLAND SKULSTAD

YTRE ARNA SOKN

- 06.09.2020 CILJAN KARLSSON VIKNE
- 06.09.2020 AGNES FJELLANGER BJOTVEIT
- 20.09.2020 JULIAN SLETTEBAKKEN SOLSVIK
- 20.09.2020 DENNIS EMIL ERIKSEN
- 04.10.2020 SAKARIAS UTVÆR
- 11.10.2020 LIAM RYLAND-THORSEN

Vigde

ARNA SOKN

- 10.10.2020 INE-MARI STENFELDT OG SEBASTIAN ELIAS ELIASSEN
- 24.10.2020 HANNE MARGRETE NELSON OG SINDRE BJØRNDAL

Døde

ARNA SOKN

Gravferd:

- 28.08.2020 FRODE HERFINDAL
- 03.09.2020 ROBERT RISBAKK VEGSUND
- 17.09.2020 GEIR LOHNE HØISÆTER
- 18.09.2020 MARGIT HOPE
- 22.09.2020 GRETHE CHRISTOPHERSEN
- 29.09.2020 EDITH KIDØY
- 06.10.2020 SVEIN ARILD ROLLAND
- 08.10.2020 LEONHARD MIKAL MORKEN
- 15.10.2020 MARY KRISTIANNE LANGØY FALCH
- 15.10.2020 MAGNE GUNNAR ESPEVOLL
- 16.10.2020 GUNVOR BJØRGÅS
- 16.10.2020 UNNI ASTRID GATLAND
- 22.10.2020 ELSE PERNILLE HOLM KNUITSEN
- 23.10.2020 BJØRG BORHAUG
- 23.10.2020 TORA BLOM
- 05.11.2020 AUD HELLE

YTRE ARNA SOKN

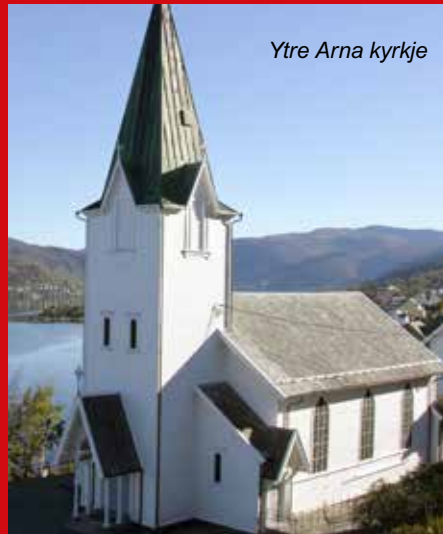
- 24.09.2020 NORVALD NORDVIK
- 29.09.2020 KNUITSEN (ARNA KYRKJE)
- 01.10.2020 RUTH LOFTÅS
- 02.10.2020 BIRGER ROMSLO
- 22.10.2020 GUNNBJØRG LARSEN (ARNA KYRKJE)

Velkomen til kyrkje

Gudstenestene blir haldne med atterhald om endringar grunna helse råd frå styresmaktene. På grunn av koronapandemien vil dåp inntil vidare ofte skje i egne dåpsgudstenester før eller etter den ordinære gudstenesta. Meld dåp på heimesidene våre, så vil vi ta kontakt og avtala klokkeslett. Er det ingen ledige datoar framover? Ta kontakt direkte med presten; Ama sokn: Kristin Hjertaker, tlf. 41479182, Ytre Arna sokn: Ingvar Fløysvik, tlf. 55362275, så finn me ei løysing.

Arna kyrkje

Ytre Arna kyrkje

22. november

Domssundag/Kristi kongedag – Matt 25,31-46

Arna kyrkje kl. 11.00: Her skulle det vore temagudsteneste, men den er diverre avlyst.

29. november

1. sundag i advent – Luk 4,16-22a

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Børge Ryland. Nattverd. Takkoffer til Det norske misjonsselskaps (NMS) arbeid i Etiopia.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00:

Familiegudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Nattverd. Ytre Arna barnevokal. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Ytre Arna kyrkje kl. 19.00: Lysmesse.

Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

6. desember

2. sundag i advent – Luk 21,27-36

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Børge Ryland. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

13. desember

3. sundag i advent – Luk 3,7-18

Arna kyrkje kl. 11.00: Temagudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Opne dører.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste.

Ingvar Fløysvik. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

20. desember

4. sundag i advent – Luk 1,39-45

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Børge Ryland. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

22. desember

Arna kyrkje kl. 16.00-19.00: Open kyrkje. Vi les juleevangeliet og syng ein julesong kvar heile time.

23. desember

Arna kyrkje kl. 13.00-18.00: Open kyrkje. Vi les juleevangeliet og syng ein julesong kvar heile time.

24. desember

julaftan – Luk 2,1-20

Arna kyrkje kl. 13.00 og 14.30:

Gudsteneste for små og store. Kristin Hjertaker. Takkoffer til Kirkens nødhjelp.

Arna kyrkje kl. 16.00: Gudsteneste. Jan

Kåre Jakobsen. Takkoffer til Kirkens nødhjelp.

Ytre Arna kyrkje kl. 15.00:

Julegudsteneste. Ingvar Fløysvik. Arna skulekorps. Takkoffer til Kirkens bymisjon.

Ytre Arna kyrkje kl. 16.15:

Julegudsteneste. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna barnevokal. Takkoffer til Kirkens bymisjon.

25. desember

Juledag – Joh 1,1-14

Arna kyrkje kl. 12.00: Høgtidsgudsteneste. Børge Ryland. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

Ytre Arna kyrkje kl. 12.00:

Høgtidsgudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Ytre Arna vokal. Takkoffer til misjonsprosjektet China Lutheran Seminary.

31. desember

Nyttårsaftan – Joh 14,27

Arna kyrkje kl. 23.15: Gudsteneste. Børge Ryland.

3. januar

Kristi openberringssundag – Luk 2,40-52

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Areopagos.

10. januar

2. sundag i openberringstida – Mark 3,1-11

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Børge Ryland. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden. Sundagsskule.

17. januar

3. sundag i openberringstida – Op 22,16-17

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste for små og store. Misjonssundag. Takkoffer til NMS/ Normisjon.

24. januar

4. sundag i openberringstida – Joh 9,1-7,35b-38

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS, Bergen. Sundagsskule.

31. januar

Såmannssundag – Mark 4,26-34

Arna kyrkje kl. 11.00: Felles bibeldagsgudsteneste. Ingvar Fløysvik/pastorar. Nattverd. Takkoffer til Det norske bibelselskap.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@kirken.no
ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor
Besøksadresse Arna: Lakslia 21
(Kyrkjelydshuset Indre Arna)

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelydshuset Indre Arna)

Opningstid: Tysdag til fredag 10-14

Besøksadresse Ytre Arna: Peter Jebsens vei 39
(Kyrkjelydshuset Ytre Arna)

Opningstid: Onsdag 11.30-14.00

Open kyrkje: Onsdag 11.30-14.00.

Heimeside Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/arna

Heimeside Ytre Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/ytrearna

Arna kyrkjelyd på Facebook: www.facebook.com/arnakyrkje

Ytre Arna kyrkjelyd på Facebook: www.facebook.com/ytrearna

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?

Kontonummer Arna: 3633.07.10831, VIPPS 11237
Kontonummer Ytre Arna: 5081.08.12726
VIPPS 12191

Kirketorget (besøksadresse: Marken 34) tar i mot henvendinger ang. dåp, vigsel og gravferd:
Tlf.: 55 59 32 10.

Soknerådsleiar Arna: Hans Martin Svarstad

Soknerådsleiar Ytre Arna: Jorunn Haukås

DEI TILSETTE I KYRKJELYDANE

Sokneprest Ingvar Fløysvik

E-post: if952@kyrkja.no
Tlf.: 916 06 626

Sokneprest Kristin Hjertaker

E-post: kh937@kyrkja.no
Tlf.: 414 79 182

Seniorprest Børge Ryland

Epost: br265@kyrkja.no
Tlf.: 489 57 423

Kateket Cathrine Snipsøy

E-post: cs262@kyrkja.no
Tlf.: 920 71 840

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust

E-post: arna.menighet@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 70

Adm.leiar/ koordinator: Benthe Vevle

E-post: ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna:

Møyfrid Opheim

E-post: mo532@kyrkja.no
Tlf.: 920 71 238

Trusopplærer i Arna: Gro Eman

E-post: ge427@kyrkja.no

Kyrkjetenar A/YA: Monica Ohr

E-post: mo886@kyrkja.no
Tlf.: 412 04 198

Diakon Ytre Arna: Marit Bjørsvik

E-post: mb588@kyrkja.no
Tlf.: 480 23 145

Kantor: Olav Arne Steinkopf,

E-post: os377@kyrkja.no

Kantor i Ytre Arna: Jørn Skauge

Epost: js234@kyrkja.no

Trusopplærer/ diakonmedarbeidar:

Marianne Vevle Hjortland

E-post: mh798@kyrkja.no

BKF/ Kirketorget: dåp/ vigsel/ gravferd

Tlf.: 55593210

E-post: kirketorget.bergen@kyrkja.no

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Arna kyrkjekontor, Lakslia 21, 5261 INDRE ARNA.

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor
mobil: 92294877 / E-post: eyecu@online.no

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrette Husebø
Mobil: 995 50 787 / E-post: thh@bkkfiber.no

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmefjord,
Ingvar Fløysvik og Kristin Haukås.

Blad nr. 1-2021 kjem ut torsdag 28. januar.
Frist for levering av lokalstoff er fredag 8. januar.

Redaksjonen blir avslutta: fredag 6. november

Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:

tor.holmefjord@bkkfiber.no

Det lirk mot jul

Det er med stor glede vi igjen presenterer ei oversikt over ulike advents- og julearrangement i kyrkjer og bedehus i Arna. Vi ber om orsaking viss noko har falle ut eller tidspunkt skulle vere feil. Merk at det er inngongspengar på fleire av konsertane. For lysmesser og julegudstenester, sjå gudstenestelista. Nokre arrangement kan på grunn av korona bli forandra eller avlyst på kort varsel.

Ytre Arna

Adventfest for heile familien på Haugland skule

Søndag 6. desember kl. 16.00
Program for små og store
Andakt ved Cristian Skoge
ARR: Haugland bedehus

Julekonsert med Ytre Arna Vokal

Sundag 20. desember kl.18.00
Dirigent Bjørn Bergman
Bill. kr. 150
NB. Avgrensa tal med billetter.
Sjå eigen rubrikk.

Arna

Julekonsert med Unnelandskoret

I Arna kyrkje sundag 2. desember kl. 19.00

Julespel

«Det hende i dei dagar»
i Arna Kyrkje 5. desember kl.15.00
Born frå søndagsskulen, ungdomsklubben og Klubben for funksjonshemma deltek.
Meir info på side 2 i kyrkjelydsbladet.

Julesalmefest

«Vi syng jula inn»
i Arna kyrkje onsdag 9. desember kl. 19.00
Cathrine Snipsøyr og
Arna og Ytre Arna kyrkjekor deltek.

Julekonsert med Arne Musikkforening

I Arna kyrkje laurdag 12. desember kl. 16.00

Julekonsert med Haukeland Songlag

I Arna kyrkje sundag 13. desember kl. 18.00 og 20.30

Julesalmefest

Onsdag 9. desember kl. 19 syng me jula inn i Arna kyrkje. Då syng me nye og gamle salmar knytta til advent og jul. I tillegg får me høyre nokre lokale musikk talent.

Medverkande er sopranen Cathrine Snipsøyr og Arna og Ytre Arna kyrkjekor, saman med dyktige musikarar. Musikalsk ansvarleg er kantor Olav Arne Steinkopf.

Julekonsert med Ytre Arna Vokal

20. desember kl. 18.00 blir det julekonsert med Ytre Arna Vokal.
Dirigent: Bjørn Bergmann
Billettpris: 150 kroner

NB! Det vert berre eit avgrensa tal billetter tilgjengeleg. Du får kjøpt billetter via medlemmer av Ytre Arna vokal, eller ved å ta kontakt med Anita Frekhaug på telefon 93497968.

Adventfest på Haugland skule

Søndag 6. desember kl. 16.00 blir det adventfest for små og store på Haugland skule. Andakt ved Cristian Skoge. Arr: Haugland bedehus